

maaſte ikke finde den, og hvis de ſaa i Nøds-tilfælde ere komne til at paſſere det laaſede Vand, ſtulle de gaa til Fiſkerifogden og melde det. Det er et unødvendigt Vaand at lægge paa diſſe Fiſkere og det Erhverv, de drive, og jeg vil derfor henſtille, at ſaa fremt det ikke kan lykkes at ſaa Vaasningen ophævet, det da maa være dem tilladt at paſſere de laaſede Bandede. Jeg ſtal dernæſt gøre en lille Bemærkning om § 41, hvor det forbydes at beſæfte Bøgt umiddelbart til Underſtellen. Med Henſyn til denne Beſtemmelse have Fiſkerne over for mig gjort gældende, at, hvor der er en lille Smule Grøde, er det reſultatløſt at fiſke med Garn, naar Bøgten ikke maa beſæſtes umiddelbart til Underſtellen, og hvis det er ſaa, hvad der er Grund til at tro, at man alligevel trods Beſtemmelsen beſæſter Bøgten ſaaledes, vil jeg henſtille, at man ophæver denne Beſtemmelse; thi det er abſolut uheldigt at have Forbudsbeſtemmelſer, ſom ikke blive overholdte og ſaa godt ſom ikke kunne overholdes. Endelig har jeg med Henſyn til § 49 en endnu kortere Bemærkning, nemlig den, at det maatte blive tilladt for Bedfangſtens Skyld at benytte Rejſſerabere. Diſſe kunne ikke være ſtadelige, da man ikke i dem kan fange Mal, og de ere nødvendige, da man ikke maa bruge Vaad i dette Øjemed, nemlig Bedfangſten. Der næres et levende Ønſke om Tilladelse til at benytte diſſe Rejſſerabere, og jeg henſtiller derfor dette til den højtærede Indenrigsminiſters og det eventuelle Udvalgs Overvejelse under Sagens forſatte Behandling. Det er diſſe Bemærkninger, jeg ved denne Lejlighed har anſet mig foranlediget til at gøre, og jeg henſtiller nu diſſe Punktter, jeg her har berørt, til den højtærede Miniſters og det kommende Udvalgs velvillige Overvejelse.

Ønſen: Under Forhandlingerne om den nu beſtaaende Fiſkerilov var der ſærlig — ſynes det mig — en Ting, ſom gjorde ſig gældende baade her i Salen, i Udvalget og ogſaa ude i Landet, og det var den Uſikkerhed, ſom i det hele taget eksisterer over for Fiſkeriſpørgſmaal, hvad der jo var ganſke naturligt, da ſamtlige Livsforhold for Fiſkene og deres Vandringer og hvad dertil hører den Gang jo være meget ubekendte, og diſſe Forhold ſtaa jo endnu for en ſtor Del hen i det ubekendte. Det var derfor ret naturligt, at der den Gang fra den ene Side rejſte ſig Krav paa en ſaa at ſige ganſke ubegrænſet Frihed med Henſyn til Næringsdriften, medens der fra den anden Side rejſte ſig Krav om meget ſtore Indſtrænkninger i den paagældende Næring.

Det gav ſig jo forſtellige Udtryk, ſom jeg for øvrigt her ikke ſtal komme ind paa. Hvad jeg her kunde have Øyſt til at gøre nogle Bemærkninger om, det er Ting, ſom nærmest indeholdes i Lovforſlaget ſørſte Kapitel, alſaa de almindelige Beſtemmelſer. Der vil jeg ſørſt gøre opmærkſom paa Forſlaget ny § 3, hvor der findes Beſtemmelſer, ſom gaa ud paa, at ſamtlige de Vaade og Fartøjer, ſom benyttes udelukkende til Fiſkeri, ſtulle være Genſtand for Registrering, Numerering og Afmærkning. Med Henſyn til de ſtørre Vaade og Fartøjer antager jeg, at Beſtemmelsen er rigtig og meget praktiſt; men med Henſyn til de ſmaa Vaade, der benyttes udelukkende til Fjordfiſkeri, og ſom kun bruges til Fiſkeri ved den Kyſt, hvor de paagældende Fiſkere have hjemme, forekomme diſſe Forholdsregler mig ufornodne. Det vil kun kunne give Anledning til Ulejlighed og Udgiſt for Staten at ſtulle foretage Registrering af diſſe mange ſmaa Vaade, og det er i Virkeligheden kun ſaadanne, ſom findes der. En anden Ting, ſom jeg har lagt Mærke til, og ſom jeg finder meget heldig, er Beſtemmelsen i 2det Stykke af § 4, ſom gaar ud paa at beſtemme Afmærkning af Redſtaber og da navnlig en Afmærkning af Bundgarn. Forholdene i denne Henſeende have tidligere været meget uheldige, og jeg er ſikker paa, at Fiſkerne omkring i Landet ville være glade ved denne Beſtemmelse. Det har været meget uheldigt, at der om Foraaaret blev et helt Kapløb om at indtage ſaadanne Fiſkepladſer. Ved denne ny Beſtemmelse undgaas dette for Fremtiden, og det betragter jeg ſom meget heldigt. — Imedens jeg ſaaledes kan være glad ved de to nævnte Beſtemmelſer, er der en Række Beſtemmelſer i § 11, ſom jeg for mit Bedkommende ikke finder heldige, idet jeg synes, at der her er en ganſke betydelig Række af Indſtrænkninger i det nu beſtaaende. Det er vel nok ſaa, at i alt Fald nogle af diſſe Indſtrænkninger ſtaa i Forbindelse med det Forſlag om en Konvention, ſom blev behandlet her lige før dette Lovforſlag, og med Henſyn til diſſe kan der ikke være ſaa meget at ſige. I alt Fald, ſtal Konventionen i Stand, gaar jeg ud fra, at den langt overvejende Del af diſſe Beſtemmelſer bliver nødvendig og maa bibeholdes. Men under alle Omſtændigheder tror jeg, at det kan være nødvendigt, i alt Fald for enkelte af diſſe Beſtemmelſer, at forſøge, om der dog ikke kan naas Væmpelſer i dem. Det gælder navnlig et Punkt, og det hænger vel ogſaa ſammen med Forſlaget om Konventionen, nemlig Beſtemmelſerne vedrørende Bru-